

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

II. De in jus vocando.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62169)

DE IN IUS VOCANDO.

TITULUS II.

§. 1. Principium instituendi iudicii, citatio.

Pincipium instituendi iudicii citatio est, qua quis in iudicium vocatur, experiundi iuris causa, *Parag. fin. Inst. De poena temeritig. iuncta l. 1. d. de in ius voc.* Eaque ommissa, iudicium redditur ipso iure nullum, *l. 1. Parag. item cum ex edicto D. Qua sent. sine appell. c. Ecclesia 10, Ext. De constit. c. 8, Ext. De maior. & obl.*

§. 2. Citatio non impune negligitur nisi, &c.

Emissa verò non impune negligitur, poena in contumacem constituta, *ut inf. de dolo & contum.* nisi incompetentis iudicis aut alia iusta exceptione vocatus se purgaverit. Certa enim iuris sententia est, extra territorium ius dicenti impune non pareat; idem est, & si supra iurisdictionem suam velit ius dicere, *l. fin. d. de iurisdict. adde ibi Gloss. & d. in fin. C. Si à non compet. iud.* Exceptiones verò iustae sunt; si vocatus magistratum gerat, & coercendi ius habeat, vel alius iudex sit, dum de re cognoscit; vel vocatus patens sit, vel patronus vel patrona, quos sine permisso Praetoris in ius vocare non licet. Praeterea si vocatus, propter loci religionem, inde se movere non possit; vel funus ducat, iustave mortuo persolvat; vel litigandae causa necesse habeat in iure & certo loco sibi; vel nuptiis suis, vel valetudinae, vel alia simili causa praepediatur, *de quibus latius in l. 2. & 3. cum seq. d. de in ius voc. & in l. 2. cum l. seq. d. Si quis cautionib.* Eodem numero & locus minus securus aut incommodus continetur, *per text. in c. Ex parte 4. 7, Ext. De appell. in c. Pastoralis de sent. & re iud. in Clem. in l. Si locus 50, d. de iudic.*

§. 3. Impedimento cessante, citatum comparere oportere.

Ubi tenetur nihilominus citatus adire iudicem, neque pristina excusatione se amplius tueri poterit. Siquidem mandato iudicis, quo quis ad certum diem adeste iubetur, duo continentur:

unum, ut ad eum veniat; alterum, ut ad diem praefixum veniat; unde si venire non possit statuto die, alteri nihilominus parere cogetur, *cap. Cum dilecti 6, Ext. De dolo & contum. fac. l. Celsus 27, Parag. 1. d. de recept. arb.*

§. 4. Solà citatione continuatur iurisdiclio.

Si quis, postquam in ius vocatus est, alterius fori esse coeperit, in ea causa ius revocandi forum non habet, quasi praeventus, *l. Si quis 7. d. de iudic. l. pen. d. de iurisdict. omn. iud. cap. Proposuisisti 19, Ext. De foro compet.*

§. 5. De citatione ad diem feriatam.

Ad hanc citationem ad diem feriatam facta nullius momenti est; veluti ad diem festum, vindemiarum vel messium, quibus ex iuris praescripto iudicium non exercetur, *l. 2. & fin. Cod. de feriis, l. 1. d. eod. & ap. fin. Ext. eod. praeterquam si necessitas vel pietas aliud suaserit, d. cap. Exempla sunt in l. 1. §. fin. cum 2. ll. seq. d. de feriis: aut ab utraque parte renuntiarum sit feris vindemiarum vel messium, quae in favorem hominum introductae sunt. Nam feriis in honorem Dei nequaquam renuntiari potest, d. cap. fin. & l. 1. d. eod. eum patris privatorum iuri publico minime derogetur, *l. Ius publicum d. de pact. cap. Si diligenti Ext. de foro comp.**

§. 6. Citatio ubi & quoties insinuanda.

Citari autem reus praesens debet, aut eo absente procurator eius, si quem reliquit: alioqui domi sub, vel apud Ecclesiam citatio insinuanda est, *cap. 5. & ibi Panor. & cap. fin. Ext. de dolo & contum. l. 4. §. Prator ait d. de damn. infect. citati contumaciam una citatio sufficit, sed trina requiritur, interiecto iusto dierum spacio, vel saltem una peremptoria, quae tantum temporis contineat, quantum trina citatio, l. Ad peremptorium 68. cum aliquot seq. d. de iud. l. Consentaneum 8, cum l. seq. Cod. Quomodo & quando iudex.*

DE PROCVRATORIBVS ET DEFENSORIBVS.

TITULUS III.

Liberum est verò reo, vel per se, vel per procuratorem se defendere, *l. 1. d. hoc est & sit. Instit. de his per quos agere poss. imò &*

quilibet alius absque mandato rei defensionem rectè in se suscipit; dummodò defensor satisfecerit iudicatum solvi, *Parag. fin. Instit. de satisfact. l. Qui*
 YYY 2 proprie